

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ
يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

وَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ: أَلْبِرٌ حُسْنُ الْخُلُقِ، وَالْإِثْمُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ، وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ
عَلَيْهِ النَّاسُ

Muhterem Müslümanlar!

Bugünkü hutbemizin konusu, iyilik yapmak ve iyi insanlarla beraber olma hakkında olacaktır. İyilik, insanı Rabbine yaklaştıran en kıymetli hasletlerden biridir.

Yüce Rabbimiz azze ve celle iyilik yapanlar hakkında, Kur'ân-ı Kerim'de pek çok ayeti kerimede şöyle buyurmaktadır: **“Şüphesiz Allah'ın rahmeti, iyilik edenlere çok yakındır.”** (Arâf,56) **“Biz iyilik edenlere daha fazlasını vereceğiz.”** (Bakara, 58) **“Şüphesiz Allah iyilik edenleri sever.”** (Bakara,195) **“Şüphesiz Allah, iyilik edenlerle beraberdir.”** (Nahl,128)

Rabbul Alemin azze ve celle en zor durumda bile iyiliği elden bırakmamayı, Hz. Âdem'in oğullarından Hâbil'in şu sözleriyle bizlere öğretir: **“Andolsun! Sen beni öldürmek için bana el uzatsan da ben seni öldürmek için sana el uzatacak değilim. Ben âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım.”** (Mâide, 28)

Muhterem Kardeşlerim!

Gerçek iyilik sahibi kimse, sadece muhtaçlara yardım eden değil; aynı zamanda affedici olan, öfkesini yenen, haksızlıklar karşısında sabreden ve kendisine kötülük yapanlara bile iyilikle muamele edebilen kimsedir.

Peygamber Efendimiz ﷺ iyilikte ve affedicilikte bizlere en güzel örneği göstermiştir. Mekke'nin fethi günü Kâbe'nin kapısında Mekkelilere: **“Benim size nasıl davranacağımı sanıyorsunuz?”** diye sordu. Onlar: **“Sen kerim bir kardeşsin, kerim bir kardeş oğlusun.”** dediler. Bunun üzerine Efendimiz ﷺ, Hz. Yusuf'un sözünü hatırlatarak: **“Bugün size kınama yoktur.”** buyurdu ve ardından: **“Gidiniz, hepimiz serbestsiniz.”** diyerek onları affetti. (İbn Hişâm, Sîretü'n-Nebeviyye)

Bu büyük merhamet ve affedicilik karşısında birçok Mekkeli müslüman olmuştur. Oysa Efendimiz aleyhisselam kendisine ve ashabına zulmedenlerden intikam alabilecek güçteydi. Fakat O, affetmeyi ve iyilikle muamele etmeyi tercih etmiştir.

Muhterem Müminler!

İyilik, sadece insanlara değil; bütün mahlûkata, hayvanlara ve tabiata karşı da bir sorumluluktur. *Peygamber Efendimiz*

ﷺ, susuzluktan ölmek üzere olan bir köpeğe su veren günahkâr bir kadının, bu merhameti sebebiyle Allah tarafından bağışlandığını bizlere haber vermiştir. (Buhârî)

Aziz Kardeşlerim!

İslâm büyüklerimiz olan Rabbânî Alimlerimiz de bu ahlâkı her daim hayatlarında en güzel şekilde yaşamışlardır. Mâlik bin Dinar kuddise sirruhu Hazretleri, kendisine eziyet eden komşusuna karşı gösterdiği sabır ve affedicilik bunun en güzel örneklerindedir. O, kendisine yapılan kötülüklerle karşılık vermemiş; bilakis sabretmiş ve affetmiştir. Rabbimiz azze ve celle takvâ sahiplerinin bu tür güzel ahlâkını Kur'ân-ı Kerim'de şöyle bildirmektedir: **“Onlar bollukta da darlıkta da Allah için harcarlar, öfkelerini yutarlar ve insanları affederler. Allah iyilik edenleri sever.”** (Âl-i İmrân,134)

Tarih boyunca Peygamber Efendimiz ﷺ'in izinden giden Hak dostlarının en belirgin vasfı, iyi insan olmalarıdır. Onlar, kendilerine düşmanlık edenlere bile merhametle yaklaşmış, kötülüğe iyilikle karşılık vermişlerdir.

Efendimiz ﷺ bir hadisi şeriflerin de şöyle buyurmuştur: **“İman yetmiş küsur şubedir. En faziletlisi 'Lâ ilâhe illallah' demek, en alt derecesi ise yoldan eziyet veren bir şeyi kaldırmaktır. Hayâ da imanın bir şubesidir.”** (Buhârî, İmân, 3)

İşte bu hadis-i şerifin beyanı bizlere göstermektedir ki iyilik, yalnızca büyük ve dikkat çeken amellerde değil; insanların geçtiği yoldaki küçük bir engeli kaldırmak gibi basit görünen davranışlarda da kendini gösterir. Bu sebeple mümin, her zaman iyiliğin peşinde olan ve en küçük fırsatları dahi değerlendiren kimsedir.

Muhterem Kardeşlerim!

Bizlere düşen görev; kötülüğe ve bâtıla karşı hakkın yanında edeple ve vakarla durmak, kötülüğe karşı sabırla, sükûnetle, cesaret ve adaletle karşı koymak, gerektiğinde iyilikle karşılık vermektir. Mazlum olmak ve iyilik edenlerin yanında yer almak; “muhsin” ve “sadık” kimselerle birlikte olmaktır. Nitekim Rabbimiz azze ve celle şöyle emretmektedir: **“Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve sadıklarla beraber olun.”** (Tövb, 119)

Hutbemi bir hadis-i şerifle bitiriyorum: **“Din kardeşine güler yüz göstermen sadakadır. İyiliği emretmen ve kötülükten sakındırman sadakadır. Yolunu kaybetmiş bir kimseye yol göstermen sadakadır. Yoldaki taş, diken veya kemik gibi engelleri kaldırman da sadakadır.”** (Tirmizî, Birr, 45)